

PRE-ENQUESTA SOBRE NORMALITZACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA EN LA RELACIÓ MALALT-METGE

V. RIPOLLÉS VILAR, R. MONFERRER GUARDIOLA,
E. MARTÍN SÁNCHEZ i M. BAÑO ARACIL

És conegut que el malalt prefereix expressar-se de la forma més personal i intimista, en el transcurs de la relació amb el metge, sempre que vulguem establir una real transferència.

Per confirmar la importància de la llengua en la relació malalt-metge i contribuir al coneixement de l'estat real d'aquesta i del que podem esperar en el futur sobre la normalització de l'ús del català en la pràctica mèdica diària, hem realitzat una pre-enquesta sobre 300 malalts, escollits a l'atzar, a les consultes externes i ingressats a l'Hospital «Sagrat Cor», d'àmbit provincial a Castelló, a un ambulatori de l'Insalud de la Capital de la Plana que rep una població d'alt índex d'immigració, i a la consulta privada. Tot malalts de medicina interna i gastroenterologia.

L'estudi s'ha realitzat amb un qüestionari que comprèn les següents preguntes: edat, sexe, professió i nivell socio-econòmic-cultural, lloc de naixença i anys de residència al País Valencià, llengua dels pares, de l'entorn, personal i la que parlen als fills. Finalment, acceptació i preferència del català/castellà i problemes comunicatius.

Tot això, com a inici, amb els complements i extensió necessaris, d'una propera i més completa enquesta.

Un detall important al nostre criteri és la condició de catalanoparlants habituals dels quatre autors de l'estudi, iniciant la conversa amb el malalt sempre en català i, lògicament, canviant al castellà quan la situació ho feia necessari.

Resultats

1. Total malalts enquestats = 300 (100 %)
Ambulatori de Castelló de la Plana: 26,6 %
Consultori privat (àmbit prov.): 33,3 %
Hospital Sagrat Cor (àmbit prov.): 40,1 %
2. Sexe: Homes, 42 %; Dones, 58 %
3. Edat:
< 20 anys, 7 %
20-40 anys, 28 %

40-60 anys, 30 %

> 60 anys, 35 %

4. Nivell socio-econòmic-cultural:

a) Baix 40 % (analfabets «*sensu strictu*», 3 %)

b) Mitjà, 54 %

c) Alt, 6 %

5. Nascuts

a) Al País Valencià, 69 % (àrea llengua catalana, 66 %;
àrea llengua castellana, 3 %)

Entenen el català

b) Fora del País Valencià, 29 %

b₁ Menys de 10 anys de residència, 9 %

88 %

b₂ Més de 10 anys de residència, 20 %

100

6. Dades sobre la llengua

Pares castellans parlen català als fills, 2 %

Fills de pares castellans que parlen català, 7 %

Pares valencians parlen als fills castellà, 6 %

Idioma habitual utilitzat i preferit per a la conversa amb el metge: català, 74 %;
castellà, 26 %.

El percentatge de malalts nascuts a terres no catalanoparlants que utilitzen el
català amb el metge és el 8 %.

Aquestes dades permeten de concloure:

1. És significativament alt el percentatge de malalts catalanoparlants a la «pro-
víncia» de Castelló.

2. Els malalts de parla catalana volen i prefereixen la comunicació en la seua
llengua, fins els que parlen castellà amb llurs fills o pares.

3. Els malalts de parla castellana prefereixen la seua llengua, però els que com-
prenen (per anys de residència o per ser fills d'immigrants ja nascuts al País Valen-
cià) el català, no tenen cap inconvenient que el metge parli aquesta llengua en la
major part dels enquestats.

4. Per això mateix, i sense cap motivació opressora, pensem que el metge té
una alta capacitat d'influència per a la normalització lingüística dels catalanoparlants
i la integració dels immigrants, a les terres de Castelló.